

Algemene Vergadering Groep Financiën te Brussel



Op 5 februari 2010 vond de algemene vergadering plaats van het VSOA Groep Financiën. Een bomvolle zaal met ongeveer tweehonderd aanwezigen, gaf vrij vlug aan dat de voor dit jaar nieuwe gekozen locatie opnieuw reeds te klein is zodat voor volgend jaar naar een nog grotere zaal dient uitgekeken te worden. Dit moet tevens toelaten het onthaal van de leden te verbeteren. Veel volk is zeer goed, maar gaat soms ten koste van de kwaliteit, en dit verbeteren is een uitdaging die de staf graag wil aangaan.

Toespraken werden gehouden door de heer Michel SCHLEYPEN, nationaal Franstalig ondervoorzitter, de dames Sofie VAN HAEVERBEKE en Isabelle DINANT, respectievelijk secretaresse van de regionale West-Vlaanderen en ondervoorzister van de regionale Henegouwen, en de heer Paul MONSAERT, nationaal voorzitter, die de slottoespraak hield. Het geheel werd deskundig ingeleid en aan elkaar gepraat door de heer Chris MACHIELS, nationaal Nederlandstalig, ondervoorzitter die het voorzitterschap van de algemene vergadering waarnam.

Foto's : Jean Leclercq en Marc Smits



Nationaal voorzitter Paul Monsaert: "Eindelijk nieuwe structuren"

"Wij hopen dat na de aanduiding van de betreffende managers, de nieuwe structuren eindelijk kunnen uitgewerkt worden.



Wij zijn ervan overtuigd dat iedere consultant die de overheid heeft geraadpleegd bij het uittekenen van haar plannen, de overheid er wel op gewezen zal hebben dat het wel aangegeven is deze hervorming of plannen daartoe, goed door te nemen met de vakbonden.

Het boven de hoofden besturen wordt vandaag erkend als niet meer functioneel en optimaal voor een goede verstandhouding en de motivering van de factor arbeid. De factor arbeid, het personeel, is minstens even belangrijk als de factor kapitaal, de middelen, het budgettair beleid.

Inzake de wervingen werd in uitvoering van het door het management goedgekeurde Strategisch Personeelsplan een verdere daling van het personeelsbestand ingezet door het voeren van een selectief vervangingsbeleid. Voor wat het verleden betreft heeft dit voor de periode 2004-2009 voor gevolg gehad dat de FOD Financiën geconfronteerd werd met een gemiddeld vervangingsritme van 43 % terwijl een vervangingsritme van 60 % werd vooropgesteld; met andere woorden : ongeveer 700 aanwervingen werden voor die periode niet gerealiseerd, en dit voor en in een periode waar nog geen inleveringen waren voorzien of opgelegd en wij binnen het budget zaten, of hoe ons departement pre-actief opereerde; deze ongeveer 700 functies zijn nu definitief verloren.

Voorstellen

In de toekomst kijken kan ik niet. Ik wil enkel een aantal punten vooropstellen.

Naar de toekomst toe zal het nog wat duren alvorens de omgekeerde leeftijds piramide opnieuw een gezonde structuur kent. Dat wil zeggen dat in de toekomst, maximaal 10 jaar, er schaarste op de arbeidsmarkt zal heersen

"De vakbond moet evolueren naar een multifunctionele dienstverlener".



omdat actueel de gemiddelde leeftijd van het personeel 49 jaar is en de wet van vraag en aanbod indachtig, zal de prijs voor de factor arbeid stijgen omdat er grote vraag naar zal zijn. Dus deftige carrières liggen opnieuw in het verschiet met behoorlijke salariëring zoniet zal de Overheid er niet in slagen om voldoende personeel te hebben. Voor de jongeren onder ons, die willen studeren en werken, ziet het er goed uit. Meer en meer, in het licht van de veranderende mentaliteit van het personeel dat steeds mobiel en beter inzetbaar moet zijn, flexibeler, zal ook de vakbond zich moeten aanpassen en evolveren van een loutere vakbond tot een multifunctionele dienstverlener, die veel meer doet dan wat wij nu doen. Dus zij die zeggen dat de rol van de vakbond uitgespeeld is, zullen ongelijk krijgen, ik verzeker u, de vakbonden zijn nog maar aan het begin van hun evolutie en een goed overdacht en rationele inzet van middelen en mensen opent ongekende mogelijkheden, in het belang van de leden. En dit is de vakbond waar ik van droom.

Ondervoorzitster en lid nationaal comité Isabelle DINANT :

“Vrouwen nodig om te veranderen”»

“Een vrouw ziet de dingen anders dan een man en heeft derhalve ook een andere benadering van de dingen. Daarom is de vrouw broodnodig om de zaken te herdefiniëren en om overeenkomstig soms de prioriteiten anders te stellen op de werkvloer.

Om vooruit te gaan moet je vooral goed luisteren, kunnen vertrouwen opwekken en sturen, informeren en ten dienste staan van de mensen, zowel op administratief als op menselijk vlak. Maar de weg is soms lang, de rode draad blijkt uiteindelijk de communicatie te zijn. Wij moe-

ten die maximaal benutten en laten benutten door onze ervaring en informatie ten dienste te stellen van onze leden. Leden die wij als vakbond moeten koesteren en dit in het gehele land, zowel het Franstalige als het Nederlandstalig landsgedeelte.” (...)



Sofie VAN HAEVERBEKE, lid nationaal comité en secretaresse regionale West-Vlaanderen: “Met genoeg mensen kan je bergen verzetten”



“Het ging er soms heftig aan toe, vooral tijdens de discussie over de statuten. Zodat prompt enkelen alle regels van communicatie aan hun laars laptten.

Soms hield ik mijn hart vast, vooral bij de wilde plannen rond het sectoraal akkoord om ook ons zegje te kunnen doen bij de hogere overheid. Onterechte ongerustheid, zo bleek achteraf, want het resultaat mocht gezien worden!

Bovendien zijn elk van deze leden allemaal unieke personen met hun eigen stijl en leven. Onze vakbond ontwikkelt zich nog steeds. Je moet proberen door telkens nieuwe uitdagingen aan te gaan, jezelf meer en meer te ontwikkelen op communicatief vlak.

Door alle dagen meer en meer te luisteren, naar collega's, naar chefs, naar de koffiedame en de kuisvrouw. Om te beseffen dat we een onderdeel zijn van een groter geheel. Zelfs de grootste berg kan verzet worden als er genoeg mensen bereid zijn om mee te werken.” (...)

Nationale Franstalige ondervoorzitter

Michel SCHLEYPEN: “Stijgend aantal deelnemende leden”

« Amper een jaar geleden hebt u mij verkozen als Nationaal Ondervoorzitter en toch wil ik u reeds een voorlopige balans voorleggen. Alles was niet perfect, verre van, maar toch.

Ik kan mij verheugen over de steeds maar stijgende deelname van onze leden aan de werkzaamheden van de sectorgroepen en van de regionalen. De leden zijn gemotiveerd wat primordiaal is en ik kan steeds op hen rekenen.

Ik wil vooral ook mijn Nederlandstalige vrienden danken die mij zo kameraadschappelijk hebben uitgenodigd op hun vergaderingen, en vooral herinner ik mij het mooie onthaal dat mij te Brugge is te beurt gevallen, waar ik een prachtige dag heb doorgebracht. Met dit zelfde enthousiasme zal ik ook aanwezig zijn op de algemene vergaderingen te Gent, te Antwerpen en natuurlijk ook te Brugge.” (...)

